Quintum verbū ſequit.
Jeſu dulc' memoria ſitibūda dilectio.
Jeſu dulc' fiducia letabūda refectio.
Dū extēſus exiſteres ſup arā patibuli.
Dū imolat⁹ ageres redēptionē ꝑpli.
Dū te nudū aſpiceret mūd⁹ iſtar ſpectaculi
Dū lamentū oñderet ſup te vult⁹ ſeculi.
Dū hoſtes de te luderēt ꝛ noti tui fugerēt.
Dū claui mēbra tēderēt ꝛ nerui ſe ꝯherent
Dū vulnera tumeſcerēt ꝛ hūores defluerēt
Dū carnes ꝯtremiſcerēt ꝛ ꝟtutes areſcerēt
Sitim ſūpſiſti feruidā. ſiti aōre lāguidā.
Sitim ꝟtutū cupidā nr̄e ſalutis auidā.
Benigne dicēs ſitio hoīm fidē cupio.
Salutēq; deſidero ꝓ q̄ pati me offero.

Oratio.
O ſitis ſaluberrima exoptās amicicias.
O ſitis cordis intima frāgēs ꝯcupiſcētias.
Preſta vt ad te ſitiā ꝛ iſta ſiti ardeā.
Prauā ſiti effugiā donec ad te fontē trāſeā
Potūq; vite bauriā ꝙ felix ſemp maneā.
Et deū meū videā ſctām ingreſſus patriā.

Sextū verbum.
Jeſu nr̄a redēptio. ieſu redēptor oīm.
Jeſu nr̄a dilectio. ieſu ſalus credentiū
Dū ꝑ crucis myſteriū diligent̄ ꝑageres.
Redēptoris officiū vt hoīem redimeres
Suſtinēdo ſupplicīū vt inde nos eripes.
Cōſūmās ſacrificiū tue carnis ꝛ ſanguis
Cōſūmans pac' ꝑliū ſalutaris certamis.
Cōſūmans trāſitoriū curſum h⁹ imaginis
Cōſūmās opificiū redēptōis hoīs. (ficeres
Dū mort' horā cerneres dum hac vita de/
Dū finē iā ꝯtingeres dū oīa ꝑficeres.
Ut in ſūma ꝯcluderes dixiſti ꝯſūmatū eſt,
Iā ieſus crucifix⁹ eſt ꝛ agn⁹ imolat⁹ eſt.
Sāguis ei⁹ effuſus ē ꝛ ꝑciū ſolutū eſt.
Diabol⁹ deuict⁹ eſt ꝛ bellū cōſūmatū eſt.
Cirographū deletū ē ꝛ hō iā redēpt⁹ eſt.

Oratio.
O bonitas bone ieſu q̇ es noſtra iuſticia.
O veritas vere ieſu q̇ es nr̄a ſcientia.
O caritas care ieſu q̇ es nr̄a redēptio.
O ſanctitas ſctē ieſu nr̄a ſanctificatio.
Cōſūma nob̄ grām ꝛ ꝯſumma iuſticiā.
Conſūma ꝯſcientiā ꝛ ꝯſumma leticiā.

Septimū verbum.
Jeſu via rectiſſima ieſu ſalutis oſtium.
Jeſu porta tutiſſima ieſu ꝓtector omniū
Jeſu ſalubris ꝟitas ꝛ lux mentē illuminās
Jeſu vite felicitas dulcor in corde iubilās.
Dū in extremis ageres vt aīam deponeres
Dū hāc vitā deſeres vt ad lībū deſcēderes
Uolens viā oñdere ꝑ quā debem⁹ ꝑgere.
Uolēs cūctos īſtruere q̇ facti ſc̄ō pu'uere.
Uolens illū oñdere q̇ pt nos defendere
In q̄ debēt ꝯfidere q̇ mortē debēt cape.
Tuū ſacratū ſpm̄ tuo pr̄i ſanctiſſimo.
Cōmēdaſti ꝑ gemitū ꝟmone deuotiſſimo.
Dicēs pr̄ i man⁹ tuas cōmēdo ſpm̄ meū.
Et inclinato capite fix⁹ in crucis ſtipite.
Acriter cruentato te turpit̄ ꝛ indebite.
Tu emiſiſti ſpm̄ ꝛ orbis talē fremitū.
Ꝙ quiſq; ꝑ circuitū tuū ꝑcepit obitū.
Ut cūcta fletū facerēt ꝛ elemēta tremerēt
Ut ſaxa ſe dirūpent ꝛ ſepulchra ſe pāderēt
Ut tremot⁹ fieret velū tēpli ſe ſcinderet.
Ut luna retrocederet ſolq; ꝯtenebreſceret
Ut mūd⁹ ingemiſceret ꝛ nata flens diceret
Ego lugens deficio vel deo ineſt paſſio.

Oratio.
O mors mors lacrīabil' ſup q̄m plorāt oīa
O mors mors lamētabil' ſup q̄m flēt inoxia
O mors mors āmirabil' q̄ ſuſcitāt̄ mortui.
O mors mors amicabil' q̄ exaltant̄ ſtrēnui
O mors ſacra mors nobil' ꝑ q̄m delēt̄ ſcele
O mors pia mors vtil' ꝑ q̄m donāt̄ ꝑmia (ra
Preſta vt hec memoria nos teneat ꝯtinue
Et ſtimulet ꝑcordia corq; pungat aſſidue
Ut mēti lumē influat ꝛ in agēdis inſtruat.
Ut nos a culpis exuat ꝛ vite donū tribuat

¶ Explicit opus de ſeptē verbis dn̄i ſan/
cti Bonauenture.

¶ Philomena aptata paſſioni dn̄i ꝑ ſeptē
horas canonicas. doctoꝝ ſeraphici ſancti
Bonauenture.

Philomena ꝑuia tp̄is ameni.
Que receſſuꝫ nūcias imbris atq; ſceni
Dū mulceſcis aīos tuo cantu leni.
Aue prudētiſſima ad me q̄ſo veni.
Ueni veni mittā te q̇ nō poſſum ire.
Ut amicū valeas cantu delinire.
Tollens ei⁹ triſtia voce dulcis lire.
Quē heu modo neſcio ꝟbis cōuenire.
Ergo pia ſuppleas meū impfectū.
Salutando dulciter vnicū dilectū.
Eiq; denuncies qualit̄ affectum.
Sit cor meū iugit̄ eius ad aſpectū.
Ꝙ ſi querat aliq̇s quare te elegi.
Nuncium eſſe nunciū ſciat. q: legi.
De te quedā ꝓpria. que diuine legi.
Et optato munere placēt ſummo regi.

SS

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Philomena

Igiꝛ cariſſime audi nunc attente.
Nã ſi cantꝰ volucris huiꝰ ꝑues mente.
Eius imitatio ſpiritu docente.
Te celeſtem muſicũ faciet repente.
De hac aue legiꝛ ꝙ cũ deꝑhendit.
Mortẽ ſibi ꝓpriam. a rborẽ aſcendit.
Summoꝗꝫ diluculo roſtrũ ſurſũ tendit.
Diuerſiſꝗꝫ cantibꝫ totã ſe impendit.
Cantilenis dulcibꝫ ꝓuiat aurorã.
Sed cũ dies rutilat circa ꝓmã horã.
Eleuat ꝓdulcius vocẽ inſonorã.
In cantando neſciens pauſaꝫ ſine morã.
Circa vero terciã qͥ modũ neſcit.
Quia ſemꝑ gaudiũ cordis eius creſcit
Vere guttur rũpiꝛ ſic vox inualeſcit.
Et quo cantat altiꝰ plus ⁊ inardeſcit.
Sed cũ in meridie ſol eſt in feruore.
Tunc diſrũpit viſcera nimio clamore.
Oci oci clamitat illo ſuo more.
Sicꝫ ſenſu deficit cantus ꝓ labore.
Sic quaſſato organo huiꝰ philomene
Roſtro tñ palpitans fit exanguis pene
Sed ad nonã veniens moriꝛ iã plene.
Cum totiꝰ corporis diſrumpunꝛ vene.
Ecce dilectiſſime breuiter audiſti.
Factũ huiꝰ volucris. ſed ſi meminiſti.
Diximus iã primitꝰ. qꝛ cantus iſti
Myſtice ꝯueniũt legi ieſu chriſti.
Reſtat vt intelligo eſſe philomenã.
Animã virtutibꝫ ⁊ amore plenã.
Que dũ mente ꝑagrat patriã amenã.
Satis delectabilẽ texit cantilenã.
Ad augmentũ etenim ſue ſctẽ ſpei.
Quedã dies myſtica demonſtraꝛ ei.
Porro beneficia que de manu dei.
Homo ꝯſecutꝰ eſt ſunt hore diei.
Mane vel diluculũ homĩs eſt ſtatus
In quo mirabiliter homo eſt creatꝰ
Hora prima qñ eſt deꝰ incarnatus.
Terciã dic ſpacium ſui incolatus.
Sextã cũ a ꝑfidis voluit ligari.
Trahi cedi conſpui dire cruciari.
Crucifigi deniꝗꝫ clauis terebrari.
Caputꝗꝫ ſanctiſſimũ ſpinis coronari.
Nonã dic cũ moriꝛ qñ ꝯſummatꝰ.
Curſus eſt certaminis qñ ſuperatꝰ.
Eſt oĩno zabulus ⁊ hinc ꝯturbaꝛ.
Veſpera cũ chriſtus eſt ſepulture datꝰ
Diem iſtũ anĩa meditans in ortis.
Sue facit terminũ ſpiritalis mortis.
Scandens crucꝫ arborẽ in q̃ leo fortis
Vicit aduerſariũ fractis portis mortis.

Statim cordis organa ſurſum eleuãdo
Suum a diluculo cantũ inchoando
Laudat ⁊ glorificat deũ replicando
Sibi ꝗꝫ mirificus fuit hanc creando
Pie inquit ꝯditor qñ me creaſti.
Quã ſit tua pietas larga declaraſti.
Nam ꝯſortẽ glorie tue cogitaſti.
Facere gratuite gratis quã amaſti.
O ꝗꝫ mira dignitas mihi eſt ꝯceſſa.
Cum imago dñi mihi eſt impreſſa.
Sed creuiſſet ampliꝰ dignitas poſſeſſa.
Niſi iuſſum dñi fuiſſet tranſgreſſa.
Nã tu ſumma charitas tibi coherere.
Me volebas iugiꝛ ſurſumꝗꝫ habere.
Dulce domiciliũ tecũꝗꝫ manere.
Et me velut filiã alere docere.
Et tunc diſpoſueras in id adunare.
Celicis agminibꝫ teꝗꝫ mihi dare.
Sed ꝓ tanta grã quid recõpenſare.
Poſſum prorſus neſcio niſi te amare
Unica ſuauitas vnica dulcedo.
Cordiũ amantiũ ſalutaris predo.
Totũ quicq̃d habeo vel ſum tibi dedo
Deniꝗꝫ depoſitũ meũ tibi credo.
Oci cantat tale cor gaudens in ꝑſſura.
Dicens qꝛ dignũ eſt vt a creatura.
Diligaꝛ opifex talis mente pura.
Ei cũ extiterit de ſe tanta cura.
Sic mens h̃ diluculũ trãſit meditãdo.
Sed ad ꝓmã trãſferens vocẽ exaltãdo.
Tempus acceptabile pie ruminãdo.
In quo venit dñs carne ſe velando
Tunc liqueſcit anĩa tota ꝑ amorẽ.
Pauida ꝯſiderans omniũ auctorẽ.
Vagientẽ puerũ iuxta noſtrũ morẽ.
Et curare veterẽ velle ſe languorẽ.
Plorans ergo clamitat o fons pietatis.
Quis te pannis induit dire paupratis
Tibi quis ꝯſuluit ſic te dare gratis.
Niſi zelus vehemens ardor charitatꝭ.
Digne zelus vehemẽs eſt hic ardor dictꝰ.
Cuiꝰ eſt dominio rex celoꝝ victus.
Cuiꝰ ſanctis vinculis captꝰ ⁊ ꝯſtrictꝰ.
Pauꝑis infantuli pannis eſt amictꝰ.
O ꝓdulcis paruule puer ſine pari.
Felix cui datũ eſt te tunc amplexari.
Pedes manꝰ lambere flentẽ ꝯſolari.
Tuis in obſequijs iugiter morari.
Heu me cur nõ licuit mihi demulcere
Vagientẽ paruulũ. ⁊ cũ flente flere.
Illos artus teneros ſiue cõfouere.
Eiuſꝗꝫ cunabulis ſemꝑ aſſidere.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Puto pius paruulus hoc nõ abhorreret.
Imo more paruuli forſan arrideret.
Et flenti pauperculo fletu ꝯdoleret.
Et peccanti facile veniã faueret.
Felix qui tunc tꝑis mr̄i ſingulari.
Potuiſſet precibꝫ ita famulari
Ut in die ſineret ſemel oſculari.
Suum dulcē paruulũ eiqꝫ iocari.
O q̄ꝫ libens balneũ ei p̄paraſſem.
O q̄ꝫ libens humeris aquã apportaſſem.
In hoc libens virgini ſꝑ miniſtraſſem
Paupiſqꝫ paruuli pannulos lauaſſem.
Sic affecta pia mens ſitit pauptatē.
Cibi parſimoniã veſtis vilitatē.
Labor ei vertit᷑ in iocunditatē.
Uilem eſſe ſeculi dicit venuſtatē.
Ergo ſic infantiã chriſti retexendo.
Hore p̄me canticũ ſtrēnue canendo.
Tranſitũ ad terciã facit recolendo.
Quantũ chriſtꝰ paſſus eſt hoīes docēdo.
Tunc cũ fletu recitat illius labores.
Sitim famem frigora eſtus ⁊ ſudores
Que dignant᷑ ptulit ꝓpter pctōres.
Dum illoꝝ voluit innouare mores.
Uox amoris flatibꝫ tota cōcremata.
Oci oci clamitat auis hec beata.
Mundo mori cupiens cuiꝰ vita lata.
Cui fetet ſeculũ ſic eſt delicata.
Clamas ergo dn̄e dulcis p̄dicator.
Exulũ refugiũ paupeꝝ amator.
Qui es penitentiũ pius ꝯſolator.
Poſt te debēt currere iuſtus ⁊ pctōr.
Iuſti quippe regula. vite es doctrina.
Peccatorũ ſpeculũ. miti diſciplina.
Feſſis ⁊ debilibꝫ efficax reſina.
Egris ⁊ languentibꝫ potens medicina
Primus in hoc ſeculo charitatꝭ ſcolã.
Inſtauraſti. q̄rere docens dei ſolam.
Gloriã. deponere grauē mũdi molã.
Et ſic poſſe ꝑditã rehabere ſtolã.
Sed hanc ſcolã temere mũdꝰ irridebat.
Spernens ⁊ annihilãs q̄cq̄d ꝓmittebat.
Tua vero bonitas vices nõ reddebat.
Imo penitentibꝫ totũ ignoſcebat.
Quippe cui ꝓprium erat miſereri.
Diligi deſiderans magis q̄ꝫ timeri.
Ubera nõ verbera ꝓferens auſteri.
Preceptoris noluit more reuereri.
Hec in adulterio nouit dep̄henſa.
Q̄ꝫ ſit tua pietas ſcilicet immēſa.
Magdalena ſenſit hoc cũ ei offenſa.
Eſt dimiſſa. multiplex grã impenſa.

Et quid multa dicerē quot ſunt ꝯſecuti.
Eius magiſteriũ a ſuis abluti.
Uicijs. ſunt moribꝫ optimis imbuti.
Et ab hoſtis inuidi fraude facti tuti.
Felix cui licuit ſub hoc p̄ceptore.
Conuerſari iugit᷑. ⁊ ab eius ore
Mel celeſte ſugere. cuiꝰ p̄ dulcore
Amareſcunt cetera. plena ſunt fetore.
Hec ⁊ multa talia dũ mens meditat᷑.
Ad reddendas grãs tono p̄parat᷑.
Ad laudandũ dn̄m magis inflãmat᷑.
Sicqꝫ hore tercie cantꝰ terminat᷑.
Oci oci anima clamat in hoc ſtatu.
Crebro fũdēs lachrymas ſub h̄ incolatu
Laudans ⁊ glorificãs magno cũ conatu.
Chriſtũ. q̄ tot ptulit ſuo ꝓ reatu.
In hac hora aīa ebria videt᷑.
Sed circa meridiē calor cũ auget᷑.
Ut amoris ſtimulis magis ꝑforet᷑.
Mox ab illa paſſio chriſti recenſet᷑.
Plorans ergo reſpicit agnũ delicatũ.
Agnum ſine macula. ſpinis coronatũ
Liuidũ verberibꝫ. clauis ꝑforatũ.
Per tot loca lateris foſſa cruentatũ.
Tunc exclamat pia mens oci cũ lamētis
Oci oci miſerã. quia mee mentis
Turbat ſtatũ pallidus vultꝰ morientꝭ
Et languētes oculi in cruce pendentꝭ
Siccine decuerat inquit te benignũ.
Agnũ mortis exitũ pati tã indignũ.
Sed ſic diſpoſueras vincere malignũ
Et hoc totũ factũ eſt ob amoris ſignũ
Hec amoris ſigna ſunt ⁊ poſtrema p̄mis
Copulans aſſociat ſũma figens imis.
Mõſtrãs vt ſic moriēs nos aīales nimis
Dũ te totũ funderes tot aptis rimis.
Tu amicꝰ nouus es tu es nouũ muſtũ.
Sic te vocat ſapiens. ⁊ eſt ſatis iuſtũ.
Totus em̄ filꝰ reddens dulcē guſtũ.
Fundens carnis doliũ licet vas venuſtũ.
Tantis ſignis penitēs monitꝰ iã credat
Q̄ p̄cordialiter chriſtꝰ ei ſe dat.
Iſta ſigna recolã ne me ſathan ledat.
Nam peccati rabiem nihil ita ſedat.
Iſta ſigna recolens oci oci clamo.
Dulcis ieſu q̄rulor q͛ te minꝰ amo.
Stringi tñ cupio diſcipline chamo.
Sicut ꝓ me captꝰ eſt charitatꝭ hamo.
Quãtũ hamũ charitas tibi p̄ſentauit.
Mori cũ ꝓ homīe te ſollicitauit.
Sed ⁊ eſca placida hamũ occupauit.
Cũ lucrari aīas te ꝑ hoc mõſtrauit.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Te quidẽ aculeus hami nõ latebat.
Sed illꝰ punctio te nõ deterrebat.
Jmo hunc impetere tibi cõplacebat.
Quia deſideriũ eſce attrahebat.
Ergo ꝓ me miſera quã tu dilexiſti.
Mortis in aculeũ ſciens impegiſti.
Cũ te pr̃i victimã ſcr̃ãm obtuliſti.
Et in tuo ſanguine ſordidã lauiſti.
Quis mireť igiť pro te ſi ſuſpiro.
Juncta ſine meritis tã zelanti viro.
Nã affectũ alitis meũ modo miro.
Pro me vitã finiens exitu tam diro.
Vere iam nõ debeo tm̃ ſuſpirare.
Jmo iuxta v̈bũ iob crines lacerare.
Jn cauerna lateris nidulũ parare.
Et extremũ ſpiritũ illic exalare.
Plane niſi moriar tecũ nõ quieſcã.
Oci oci clamitans nunq̈ꝫ ↄticeſcã.
Ab hoc deſiderio vere nõ tepeſcã.
Mũdũ cunctꝫ ſeculo ꝓpter hoc vileſcã.
Tunc vt demens clamitat veniãt laniſte
Qui affigant miſerã cruci tue chriſte.
Erit em̃ exitus mihi dulcis iſte.
Sic amplector moriẽs ꝓpriis vlnis te.
Vere ſic nõ aliter rabies doloris.
Qua cor meũ ſingulꝭ terebrať horis.
Deliniri poterit. niſi tu dulcoris.
Fons habũdans medicꝰ mei ſis doloris
Plane dulcis medicꝰ es q̇ nunq̈ꝫ pungis.
Sed a corde viciũ leniter emungis.
Nã quos tibi firmiť ꝑ amorẽ iũgis.
Tuis chariſmatibꝫ ſempꝛ eos iũgis.
Heu q̈ꝫ dãnabiliter mũdus eſt cecatꝰ.
Qui cũ ſit ab hoſtibꝫ dire vulneratꝰ.
Hunc declinat medicũ cũ aſſit ꝑparatꝰ
Languido apiens ſuũ dulce latꝰ.
Heu cur bñficia chriſti paſſionis.
Penes te memoriť hõ nõ reponis.
Per hanc em̃ rupti ſunt laq̃i ꝑdonis
Per hanc xp̃s maximis te ditauit bonis.
Suo quippe corꝑe languidũ te pauit.
Quẽ in ſuo ſanguiẽ gratꝫ balneauit.
Demũ ſuũ dulce cor tibi denudauit.
Vt ſic innoteſceret q̃ntũ te amauit.
O q̈ꝫ dulce balneũ eſca q̈ꝫ ſuauis.
Que ſumẽti digne fit paradyſi clauis
Et ei quẽ reficis nullus labor grauis.
Licet ſis faſtidio cordibꝫ ignauis.
Cor ignaui ſiquidẽ minime ꝑpendit.
Ad q̇d xp̃s optimũ ſuũ cor oſtendit.
Sup alas poſitũ crucis nec attẽdit.
Ex reclinatorij vices hoc ꝑtendit.
Hoc reclinatoriũ q̈tiens monſtrať.
Pie menti totiens ei glutinať.
Sicut ⁊ accipiter totꝰ ineſcať.
Sup carnẽ rubeã ꝑ quã reuocať.
Poſt hoc clamat aĩa q̃i dementata.
O reclinatoriũ caro cruentata.
Per tot loca ꝓpter me. cur nõ vulnerata.
Tecũ ſum. dũ moreris nõ ſum colligata.
Licet tñ miſere ſit iſtud negatũ.
Mihi quidẽ eligã nouũ cruciatũ.
Gemitũ videlicet iugẽq̈ꝫ ploratũ.
Donec mundi deſerã grauẽ incolatũ.
Poſt hec dulcꝫ aĩa plus ⁊ plꝰ ferueſcens
Senſu toto deficit corꝑe tabeſcens.
Jã vix loqui ſufficit ſed affectu creſcẽs.
Suo lecto decubat vtpote langueſcens
Ergo dulcꝫ gutturis organo q̃ſſato.
Lingua tm̃ palpitãs ſonitu ſublato.
Sed ꝓ verbis pia mens fletu cõpenſato
Lamentať dñm corde ſauciato.
Sic languenti ſiquidẽ nil niſi plorare.
Libet ⁊ ſatagere ſuſpirare.
Suos em̃ oculos neſcit reuocare.
A chriſti vulneribꝫ aut cor ſepare.
Sic eſt aũt animꝰ illius illectꝰ.
Quaſi ei pñs ſit moriens dilectꝰ.
Et a cruce minime retrahit aſpectꝰ.
Quia ibi oculus vbi eſt affectus.
Gemitꝰ ſuſpiria lachrẏme lamenta.
Sibi ſunt delicie cibꝫ alimenta.
Quibꝫ noua martyr eſt interim intenta.
Sic ſuo martyrio ꝑbent incremẽta.
Jn hoc ſtatu reſpuit q̇cq̇d eſt trenũ.
Mundiq̈ꝫ ſolaciũ reputat venenũ.
Sed ad nonã veniens moriť ad plenũ
Cũ amoris impetꝰ carnis rũpit filũ.
Nam cũ ↄſummatũ eſt recolit clamaſſe.
Hora nona dñm. ⁊ ſic expiraſſe.
Quaſi ſimul moriens clamat penetraſſe.
Vocẽ iſtã ſuum cor. atq̈ꝫ laceraſſe.
Ferre tandẽ impotens iaculũ tã forte.
Moriť vt dictũ eſt ſed felici morte.
Nam panduntꝛ ꝓtinus ei celi porte.
Dignã vt intelligat ſe ſanctoꝝ ſorte.
Requiem ꝓ aĩa tali nõ cantamꝰ.
Jmo eſt introitus miſſe gaudeamꝰ.
Quia ſi ꝓ martyre deũ exoramus.
Vt decretũ loquiť ſctõ derogamꝰ.
Eya dulcis aĩa eya dulcis roſa.
Liliũ conualliũ gemma precioſa.
Cui carnis feditas extitit exoſa.
Felix tuus exitus mors q̈ꝫ ꝑcioſa.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Felix q̄ iam frueris requie cupita.
Inter ſponſi brachia dulciter ſopita.
Eiuſq; ſpiritui firmiter vnita.
Ab eodē pcipis oſcula mellita.
Iam deſcūt oculi. ceſſant aqueduct⁹
Nā aperte pcipis ſpei tue fructus.
Quia p quē ſeculi euaſiſti fluctus.
Tuos inter oſcula ꝯſolat̄ luctus.
Dic dic dulcis anīa ad q̇d vltra fleres.
Habes celi gaudiū tecū cur lugeres.
Nam ſolus eſt oīm cui tu adheres.
Et ſi velles ampli⁹ certe nō haberes.
Sed iā metrū finio ne ſim tedioſus.
Nā ſi vellem ſcribere q̄z delicioſus.
Sit hic ſtatus anīe q̄q; glorioſus.
A malignis dicerer fallax ꝛ mēdoſus.
Quicq̇d tn̄ aliȷ̄ dicūt frater care.
Iſtā nouā martyrē libens imitare.
Tunc; talis fueris chriſtū depcare.
Ut te cant⁹ martyrū doceat cantare.
Frequētem⁹ canticū iſtud ſoror pia.
Ne nos frangat tedio vite hui⁹ via.
Nam letantē aīam in hac melodia.
Poſt hanc vitā ſuſcipit ieſus ꝛ maria.
Ergo ſoror tuū cor ita citharizet.
Se baptizet lachris plāctu martyrizet.
Chriſto totis virib⁹ ſic nūc organizet.
Ut cū chriſto poſtea ſemp ſolennizet.
Tunc ceſſabūt gemit⁹ ꝛ planctus dolorū.
Cū adiūcta fueris choris angelorū.
Nā cantando trāſiles ad celeſtē chorū.
Nupta feliciſſimo regi ſeculorū.
Deo gratias.

¶ Bonauētura de vicijs ꝛ eorū remedijs.
Prologus.

Plurimorū inſtantia reqſiuit cū ſm regulā debeam⁹ p̄dicare vicia ꝛ vtutes vt viciorū naturā ſi nat̄a dēat dicediſſerā ꝛ eorū remedia ponā (vtutuz eni laudes alibi ſat̄ me dixiſſe credūt) pietati fidei reluctādū nō cēſeo. puū libellū grato recipiāt aīo. Cui⁹ diuiſio ē bimēbris. ſcȝ in ptē q̇dā mō phemialē. ꝛ p̄ncipalez. q̄ incipit ibi. Quedā ſūt generalia remedia. Prima ps loquit̄ de radicib⁹ viciorū. ꝛ hȝ plura capitula. vt patet in pceſſu.

¶ Volūtas nulli debuit eſſe ſubiecta niſi ſoli deo. ꝛ quō ꝛ q̄re.

Volūtas nulli debuit eē ſubiecta niſi deo nec tn̄ h coacte. ſed ſponte vt poſſit ei ad meritū reputari. ꝛ ita potēt peccare. ꝛ non peccare. Nō ad h vt peccaret cū poſſet. ſȝ ad h vt ſi nō peccaret cū poſſet. ex h laudabil̄ fieret ꝛ digna p̄mio apud deū. vl̄ ſi ſponte peccaret eēt digna ꝯfuſiōe ꝛ ſupplicijs. cū ſciret q̄ nō deberet peccare. ꝛ poſſet vitare.

De duplici appetitu anīe.

Item cū facta eēt aīa vt eēt capax ſūme btitudīs. in q̄ hēt ſūmā glām ꝛ ſūmā delectātōez. Jō a dō q̄ ē ſūma btitudo dat⁹ fuit aīe duplex appetit⁹ nat̄alit̄ ad h vt iſta deſideraret ꝛ ſtuderet obtinere. ꝛ cū obtinuiſſet tāto iocūdi⁹ poſſideret q̄to ardētius ꝯcupiſceret. Dat⁹ fuit ei appetit⁹ glīe talis vt nulla ſufficeret ei p̄t ſupnā glām.

Et appetit⁹ delectātōis talis vt nō ſaciaret eā aliq̄ niſi ſūma. ꝛ vtraq; ē in ſolo deo. ꝛ ita nihil ſufficit aīe p̄t dm̄. Et iſte appetit⁹ vocat̄ ꝯcupiſcibilitas. Itē ex h orta eſt alia vis in aīa. q꞉ cū tm̄ ꝯcupiſceret bonū ſūmū docēte vi rōnali p qd btificanda erat. nat̄alit̄ horrebat ꝛ deteſtabat̄ ꝛ repellebat oē qd ad hāc obtinēdā ꝯtrariabat̄ ei. Et itē q̇cq̇d ad eā obtinēdā ꝛ ꝯſuandā pdeſſe ei poterat fortit̄ apphēdit ꝛ tenuit. Hec vis vocat̄ iraſcibilitas. iuxta ire ſilitudinē q̄ fortit̄ indignat̄ ꝯtrijs. ꝛ fortit̄ tenet qd cupit. Per vim rōnalē cognuit bonū ꝛ meli⁹ ꝛ optimū. p vim ꝯcupiſcibilē appetiuit bonū ꝛ meli⁹. bonū amplius. ꝛ optimū maxie. Per vim iraſcibilez tenuit ꝛ inheſit bono. ꝛ q̄ ei ad h pdeſſe poterāt feruide apphendit. ꝛ ea q̄ ei obeſſe poterāt dedignant̄ repulit ꝛ fugit. ¶ Q̄ oēs vires aīe poſt lapſum hoīs deordiate ſūt nō tn̄ ſubtracte.

Sed cū hō ſuadente diabolo ſponte ad pctm̄ ꝯſenſit ꝯ̄ dei phibitionez. tūc vires aīe oēs ſil̄ ꝛ potētie q̄ date ei fuerāt ad ſūmū bonū cogſcēdū. appetēdū ꝛ fruendū deordiate ſūt ꝛ q̇ſi ſubuerſe. non tn̄ ſubtracte ſȝ fedate ꝛ puerſo mō ſe hñtes ſic organū muſicū. qd qn̄ integrū ꝛ bn̄ ordinatū ē dulcē reddit melodiā. qn̄ vo ꝯfractū fuerit ꝛ deordinatū. horrēdū ſtridorē p cantu emittit. Quia ei hō amore viſibiliū ab inuiſibiliū amore cecidit. ſola viſibilia ex pcti pena cogſcit. ſola ea diligit. ſol̄ eis inheret ꝛ inuiſibilia q̇ nō ſint poſtponit. imo ꝛ neſcit. ita q̄ pauci induci pñt ad credēdū ſi ſit aliq̇d extra ea q̄ videm⁹ ꝛ corpe ſentimus. Et ita rō ceca ē in aīa q̄ nec agſcit ſeipā. cū

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf